

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ДО ТЕМИ №1.

Об'єктом політології є:

- розробка діяльності політичних сил в державі;
- розробка ідеологічних доктрин;
- політичне життя суспільства в різних його проявах;
- сучасна політична система.

Основні категорії політології традиційно розподіляють на:

- загальні та структурні
- загальні, структурні, функціонування та розвитку;
- функціонування, розвитку і прогнозування;
- системні, структурно-функціональні, соціально-політичні.

Які основні функції політології:

- теоретико-пізнавальна, світоглядна, методологічна, мотиваційно-регулятивна, прогностична;
- регулятивна, теоретико-пізнавальна та прогностична;
- світоглядна, виховна, гносеологічна, методологічна;
- комунікативна, організаційна, світоглядна, консолідуюча.

Спеціально-наукові методи політологічних досліджень об'єктів:

- екзит-поли, метод експертних оцінок, ситуативний аналіз, івент-аналіз, спеціальні методики зображення розташування політичних сил;
- соціологічний, теоретико-пізнавальний, функціональний, структурно-функціональний, системний
- соціологічний, нормативний, функціональний, структурно-функціональний, системний;
- соціологічний, нормативний, функціональний, індуктивний, системний.

Що є предметом вивчення політології:

- взаємовідносини між політичними партіями та іншими політичними інститутами;
- взаємовідносини між політичними партіями і громадськими об'єднаннями;
- політика та її взаємовідносини з людиною та суспільством;
- державна влада.

До загальнотеоретичних методів політології належать:

- структурно-функціональний;
- метод вибіркового дослідження;
- експеримент;
- приховане спостереження;
- все вищевикладене.

У якій країні була створена перша школа політичної науки:

- США;
- Греція;
- Франція;
- СРСР.

У якому столітті термін «політична наука» отримав широке визнання:

- II ст. до н.е.;
- XV ст.;
- XVIII ст.;
- XX ст.

Термін “політика” у науковий обіг вперше ввів:

- Овідій;
- Цицерон;
- Аристотель;
- Макіавеллі.

Як самостійна дисципліна політологія загалом сформувалась:

- у другій половині 19 ст.;
- у першій половині 17 ст.;
- у другій половині 20 ст.;
- у 16 ст.;
- у другій половині 18 ст.

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ДО ТЕМИ № 2.

Властивості політики:

- універсальність, інклюзивність, здатність поєднуватись з неполітичними суспільними явищами;
- універсальність в регулюванні політичних процесів;
- керування всіма політичними і неполітичними явищами в суспільстві;
- демократичність, відкритість, легальність, саморегульованість.

Форми політики:

- внутрішня і зовнішня;
- політика держави, партії, особи;
- стійкість і стабільність регулювання політичної поведінки людей;
- відкрита, закрита.

Рівні політики:

- людина-держава, держава-політичні партії.
- макрорівень, мікрорівень, мегарівень;
- держава-міжнародні організації, людина -міжнародні організації;
- низький, середній, високий.

Головною політичною ідеєю Платона була:

- розробка державного механізму Давньої Греції та Риму;
- введення поняття “народовладдя”;
- ідея досконалої організації держави в Стародавній Греції;
- ідея приватної власності.

Основна ідея Кирило-Мефодіївського товариства:

- єдина українська церква;
- розробка ідей боротьби за незалежність України;
- організація ідеологічних гуртків;
- надання Україні автономії у складі Російської імперії;

Проявом політичного відчуження є:

- толерантність;
- членство в політичному об'єднанні;
- політичне моралізування;
- абсеїнтизм.

Засобами політики вважаються:

- право;
- сила;
- мораль;
- ЗМІ.
- всі варіанти

Французький просвітник і Ж.-Ж. Руссо є автором:

- теорії географічного детермінізму;
- теорії політичного лідерства;
- теорії розподілу влад;
- теорії суспільного договору.

Що з переліченого не є ключовим в концепції елітарного підходу до політики:

- політика – це боротьба за владу;
- більшість людей повинні мати доступ до найважливіших політичних інструментів і засобів;
- більшість людей не повинна бути втягнена в політику;
- населення держави поділяється на дві основні верстви – ті, хто керує, і ті, ким керують.

Хто виправдовував аморальні й навіть злочинні дії політичного лідера, якщо він мав на меті зберегти правопорядок і державність:

- Т. Гоббс;
- Н. Макіавеллі;
- З. Фрейд;
- Ш.-Л. Монтеск'є.

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ДО ТЕМИ № 3.

Основна мета політичної влади в демократичному суспільстві:

- державне керівництво та його наступництво;
- протидія корупції, занепаду, врегулювання військових конфліктів, сприяння нонконформізму;
- гармонізація політичних відносин;
- сприяння побудові корпоративної політики.

Об'єкт влади:

- інститути держави і недержавні структурні елементи;
- інститути держави;
- ті, хто виконує рішення, розпорядження суб'єктів влади;
- активний учасник політичного процесу

Основні типи політичної влади:

- традиційна, харизматична, легальна;
- влада державних службовців та політичних партій;
- державна влада в поєднанні з владою громадських організацій;
- легітимна, конформістська, консенсусу.

Демократія це:

- визнання за народом права брати участь у виборах місцевих органів влади;
- визнання народу як джерела влади, право брати участь у вирішенні суспільних, державних питань;
- можливість народу висловлювати своє незадоволення життям;
- форма державного устою.

Головним принципом демократії є:

- антропологічно-соціальний принцип;
- принцип більшості;
- принцип ефективності і контролю;
- принцип незалежності.

Демократія характеризується:

- участю усіх громадян в управлінні суспільними та державними справами, формуванні органів влади;
- підпорядкованістю більшості волі меншості при прийнятті рішень та їх виконанні;

- пріоритетом прав держави над правами людини;
- наявністю політичного консенсусу.

Класична ліберальна модель демократії сформувалась:

- в Афіській республіці (V ст. до н.е.);
- у період Середньовіччя;
- у Новий час;
- на початку XX ст.

Плюралістична концепція демократії визнає:

- заперечення автономії особи, ставлення до неї як до складової єдиного соціального організму;
- первинність великого соціального суб'єкта (нації, церкви та ін.) у визначенні поведінки громадянина;
- необмежену владу більшості над меншістю;
- суперництво і баланс інтересів як основу демократичної влади.

Найголовнішою ознакою влади є:

- тотальний контроль над життям людини;
- узгодження інтересів і дій різних соціальних верств;
- панування одного суб'єкта (групи) над іншими;
- насилля і примус.

Основні типи політичних режимів:

- демократія, аристократія, тиранія;
- авторитаризм, тоталітаризм, демократія;
- авторитаризм, тоталітаризм, демократія, лібералізм;
- республіканський, демократичний, антидемократичний.

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ДО ТЕМИ № 4.

Політичні відносини:

- відносини між політичними партіями;
- зв'язки, що існують між суб'єктами політики;
- відносини між державою та політичними об'єднаннями;
- відносини між політичними діячами.

Функції політичних відносин:

- функція соціально-політичного творення;
- регулятивно-діяльнісна та об'єднувальна;
- об'єднувальна, координаційна, функція соціально-політичного творення, інноваційна;
- ілюзорно-компенсаторна, корпоративна, освітня.

Авторитарний політичний режим встановлює відносини, які характеризуються:

- скасуванням або значним обмеженням політичних прав і свобод громадян;
- лібералізмом і радикальними реформами;
- тотальним контролем над усіма сферами суспільного та індивідуального буття.
- плюралізмом, етатизмом, політичною конкуренцією.

Рівні політичних відносин:

- локально-регіональний, міжнародно-глобальний; зовнішньополітичний та внутрішньополітичний;
- локальний, регіональний, національний, міжнародний, континентальний;
- локальний, регіональний, національний, міжнародний, глобальний;
- міжурядовий, міжпартійний, внутрішньодержавний, зовнішньодержавний.

Форми політичних відносин:

- політична позиція, співробітництво, компроміс, консолідація, конкуренція, конфлікт, боротьба.
- політична опозиція, компроміс, консолідація, фальсифікація;
- міжнародні відносини, внутрішньополітичні відносини, відносини між окремими громадянами держави;
- демократичні, легальні, консервативні.

Стрижневою основою політичних відносин є:

- особливості функціонування політичної системи соціуму;

- питання про політичну владу, боротьбу за неї, використання її в інтересах кожної з соціальних груп, держави, суспільства в цілому;
- партійне функціонування;
- регуляція поведінки громадян збоку держави.

В межах політичної системи виділяються наступні підсистеми:

- інституціональна, нормативна, комунікативна, культурно-ідеологічна, функціональна;
- держава, партія, парламент, уряд, суди, місцеве самоврядування;
- законодавча, виконавча, судова;
- економічно-політична, військово-політична, релігійно-політична, культурно-політична.

Політичний режим сучасної України можна охарактеризувати як:

- авторитарний;
- демократичний;
- охлократичний;
- тоталітарний.

Республіка – це синонімічна назва:

- конституційної монархії;
- представницької демократії;
- системи в якій існує розмежування повноважень між центральними і регіональними урядами;
- системи, в якій гарантовані права та свободи громадян.

У громадянському суспільстві:

- держава підпорядкована суспільству;
- суспільство підпорядковане державі;
- існує паритет держави і суспільства;
- держава і суспільство є тотожними.

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ДО ТЕМИ № 5.

Політична соціалізація це:

- стимулювання соціуму до участі у політичному житті;
- сукупність процесів становлення політичної позиції;
- вирішення політиками соціальних питань;
- політичний вплив.

Функції політичної соціалізації:

- залучення до політичного життя;
- набуття практичних навичок у політиці;
- інформаційна, ціннісно-орієнтовна, установочно-нормативна;
- організаційна, регулятивна, контрольна.

Люмпени:

- представники політичної професії у Франції 18 ст.;
- декласовані елементи;
- активісти політичної партії в Англії 19 ст.;
- релігійно-політична організація.

Політична діяльність - це:

- реалізація приватних потреб та інтересів громадян;
- виробництво агітаційної продукції;
- перегляд політичних програм по телебаченню;
- участь в мітингах, демонстраціях, пікетах.

Концепції політичної соціалізації:

- поведінкова, концепція рекрутування, колективістська;
- елітаристська, концепція інтересу, концепція підкорення;
- теологічна, натуралістична, соціологічна;
- нормативна, координаційна, адаптаційна.

Інтеріоризація це:

- засвоєння особою політичних цінностей і настанов;
- входження особи в систему міжнародної політики;
- включення державної влади в політичну;
- діяльність по поширенню ідей інтернаціоналізму.

Особа, яка демонструє яскраво виражені авторитарні риси характеру, найчастіше підтримує:

- соціалістичні партії та рухи;
- екстремістські партії та рухи;
- консервативні партії та рухи;
- партії та рухи, що захищають права меншин.

Проявом політичного відчуження є:

- політичне моралізування;
- абсеїнтизм;
- нонконформізм;
- толерантність;

Відповідно до одного з відомих підходів суб'єкти політики поділяються на:

- внутрішні, зовнішні, міжнародні;
- соціальні, інституціональні та функціональні;
- плюралістичні, демократичні, монархічні;
- адаптаційні, домінуючі, інтегративні.

Абсеїнтизм – це:

- ідея безвладдя, бездержавного устрою суспільства;
- виключні політичні якості лідера;
- форма правління, при якій верховна державна влада передається по спадкоємству;
- форма ухилення виборців від участі в голосуванні.

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ДО ТЕМИ № 6.

Визначте одну із найважливіших ознак політичної партії:

- чітка ідеологія;
- політична платформа;
- пропагандистська діяльність;
- добровільність об'єднання.

В чому полягає основна мета політичної партії в демократичному соціумі:

- впровадження стратегії і тактики своєї поведінки в суспільстві;
- пропагандистська діяльність;
- організаційна діяльність;
- здобуття політичної влади в державі.

Який тип партійних систем притаманний Україні:

- багатопартійна;
- однопартійна;
- багатопартійна з укладом домінації;
- бікамералізм.

Визначте головну причину виникнення політичних партій в цілому:

- захист власних інтересів лідера політичної партії;
- необхідність захисту соціально-класових, релігійних, національних інтересів;
- захист інтересів всього народу;
- захист інтересів правлячої еліти.

Партії поділяються за відношенням до влади на:

- правлячі, опозиційні, нейтральні;
- бюрократичні та ліберальні;
- демократичні, монархічні, республіканські;
- "ліві" та "праві".

Які можливі наслідки переконливого домінування партії, що знаходиться при владі:

- пасивність і розкол політичної опозиції, що відчуває себе безсилою;
- єдність опозиції та вибір агресивних форм політичної активності;
- виникнення загрози для існування демократичного правопорядку;
- усе з переліченого.

Які маніпулятивні можливості однопартійної системи:

- відсутність реального багатоманіття політичних симпатій у суспільстві;
- односторонні переваги в доступі до засобів масової інформації;
- домінування силових методів регулювання конфліктів;
- усе з переліченого.

Хто з перелічених дослідників створив одну із концепцій політичної еліти:

- Т. Гоббс;
- Г. Моска;
- А. де Токвіль;
- М. Бакунін.

Егалітаристи це прихильники політичної влади:

- еліти;
- харизматичного лідера;
- виборних представників;
- правлячих кіл.

Що з переліченого не є ключовим в концепції елітарного підходу до політики:

- політика – це боротьба за владу між кількісно обмеженими групами людей;
- більшість людей повинні мати доступ до найважливіших політичних інструментів і засобів;
- більшість людей не повинна бути втягнена в політику;
- населення держави ділиться на дві основні верстви: керівники і керовані.

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ДО ТЕМИ № 7.

На Вашу думку, який із цих видів діяльності виробляє та реалізує внутрішню та зовнішню політику держави:

- теоретична наукова діяльність;
- практична політична діяльність;
- аполітична діяльність;
- правозастосовча діяльність.

Яке з цих понять більш повно відображає взаємну боротьбу різних політичних сил за владу:

- мітинг;
- збори;
- референдум;
- вибори.

Яке з цих понять відповідає даному визначенню: "сукупність подій та обставин, послідовність дій, необхідних для досягнення політичного результату"

- політична подія;
- політичні обставини;
- політичний процес;
- політична криза.

З представлених Вам видів політичної кризи визначте один з найтяжчих для держави:

- парламентська;
- конституційна;
- криза всередині блоку партій;
- внутріпартійна.

Який із цих видів виборчих систем відповідає Україні:

- змішана;
- пропорційна;
- мажоритарна;
- немає правильної відповіді.

Яка із стадій політичного процесу вказана неправильно:

- виявлення і узгодження інтересів;

- політична ліквідація;
- формування цілі і програми діяльності;
- контроль за організацією здійснення програми в діяльності соціально-політичних спільнот;

Пропорційна виборча система сприяє:

- збереженню існуючої кількості політичних партій;
- зменшенню кількості політичних партій;
- зростанню кількості політичних партій і об'єднань;
- взагалі не впливає на ці процеси.

Що з переліченого характеризує ситуацію “державного перевороту”?

- активні протестні дії незадоволених режимом громадян в основному у сільській місцевості;
- негативна реакція населення на надмірне використання режимом силових методів примусу;
- зміщення із посад глави держави і частини вищих керівників насильницьким шляхом;
- все з переліченого.

Коли міжнаціональна ворожнеча стає повсякчасною характеристикою внутрішньополітичного життя в рамках конкретної держави, то така ситуація може бути визначена як:

- нацизм;
- соціальна революція;
- громадянське повстання;
- національно-демократична революція.

Якого режиму політичного процесу не існує в державах світу:

- становлення;
- функціонування;
- розвитку;
- занепаду.

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ДО ТЕМИ № 8.

Який із рівнів політичної свідомості найбільше впливає на формування громадської думки в суспільстві:

- теоретичний рівень;
- національний рівень;
- інтернаціональний рівень;
- емпіричний (буденний) рівень.

Визначте функцію політичної культури, яка сприяє передбаченню можливих варіантів поведінки суб'єктів політики за певних ситуацій, у перебігу політичних подій:

- регулятивна;
- виховна;
- прогностична;
- захисна.

Який тип політичної культури притаманний сучасній Україні:

- національний тип;
- перехідний тип;
- плюралістичний тип;
- тоталітарний тип.

Яка із цих функцій політичної культури зумовлює підвищення рівня політичної свідомості:

- комунікативна;
- захисна;
- прогностична;
- виховна.

Визначте один із запропонованих політичних режимів, при якому політична культура розвивається найшвидше:

- тоталітаризм;
- авторитаризм;
- демократія;
- інший.

Яке поняття не позначає основний елемент політичної свідомості:

- політична психологія;

- політична ідеологія ;
- політичний догмат;
- масова політична свідомість.

Процес впровадження (засвоєння) політичних цінностей називається:

- політична соціалізація;
- передвиборча агітація;
- культурна інтеграція;
- політична стратифікація.

Яке сприйняття політики найменш характерне для громадян України на зламі століть?

- довірливе;
- негативне;
- цинічне;
- відчужене.

Типи політичної культури за Г. Алмондом і С. Вербою:

- патріархальна, підданська, активістська;
- національна, міжнародна, регіональна;
- індивідуалістська, колективістська, інтегративна;
- тоталітарна, демократична; ліберальна.

Хто вперше використав термін “політична культура”:

- М. Бердяєв;
- Р. Таккер;
- І.Г. Гердер;
- Г. Алмонд.

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ДО ТЕМИ № 9.

Державна політика, спрямована на створення внутрішніх і зовнішніх умов, сприятливих для збереження чи зміцнення життєво-важливих національних цінностей. Яка із цих категорій відповідає цьому визначенню:

- політична влада;
- політична свідомість;
- політичний процес;
- національна безпека.

Яке з цих понять відповідає даному визначенню: "політологічна концепція, що вбачає в політиці будь-якої держави визначальну роль географічних чинників":

- глобалізм;
- демагогія;
- диктатура;
- геополітика.

Який із цих типів міжнародних відносин відповідає Україні:

- перехідні відносини;
- відносини співробітництва й взаємодопомоги;
- відносини панування і підкорення;
- інші відносини.

Загальний курс держави в міжнародних справах:

- внутрішня політика;
- дипломатія;
- політичне співробітництво;
- зовнішня політика.

Що з названого не є формою міжнародної політики:

- дипломатія;
- війна;
- революція;
- зовнішньополітична пропаганда.

Яке положення не є принципом сучасної міжнародної політики:

- принцип суверенної рівності;
- принцип позаблоковості та нейтралітету;

- принцип територіальної цілісності;
- принцип поваги до прав людини.

Який із цих державних органів відповідає за зовнішню політику держави:

- МВС;
- Рада юстиції;
- МЗС;
- Верховна Рада.

Геополітика” в широкому, найбільш вживаному розумінні, це:

- обумовленість політики географічним положенням країни;
- політика впливу на міжнародні відносини завдяки своїм геологічним запасам;
- стратегічна концепція держави щодо розробки природних ресурсів;
- політика щодо демаркації державних кордонів.

В розробці якої міжнародної організації Україна не приймала участі:

- ООН;
- СНД;
- МАГАТЕ;
- Антанта.

Хто може бути суб'єктом міжнародного права і здійснювати безпосередні відносини з іншими державами:

- країни;
- блоки;
- партії;
- політичні лідери.